

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Dorothea V. M. 6. Februarij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

hæc alas addiderunt GELASIO parvulo, ut ad Christum curreret. non jam nescius in sinum parentis se currere. Nunc cur aliò festinare cernimus pueritiam? An fortè Christus non clamat? ah! ecce hodie iterùm clamat. Sed non audit pueritia. Aures Vlysses mundus obturavit. *Ex Ferrar.*

Intellige esse tibi genus è calo cuius pater habetur in calo; Age ut sanctè vivendo sancto respondeas patri Dei Filium ille se probat, qui vitiis non obscuratur humanis, qui divinis virtutibus elucescit. S. P. Chrys. f. 68.

S. DOROTHEA V. M. 6. Februarij.

DOROTHEA Cæsareæ pro Christo captiva captivos in triumphum Cupidinem & Tyrannum duxit. Expugnanda enim binis sororibus tradita, quæ datam Deo fidem prodiderant, tam fortiter decertavit, ut ambas ab impiis castris ad antiquam fidei stationem redire compulerit: atque hæc quidè proditoris crimen sanguine eluerunt; ipsa verò victorias victoriis perrexit necere, cruentas illas quidem, sed gloriæ plenas, ut quæ sciret nullam tam sponso Christo placere virginem, quàm quæ suâ, non alienâ ruberet purpurâ. Itaque cum faces lateri admoverentur, has illa nuptiales tædas credere; cum ad gladium citaretur, velut ad thalamum properare; inter lictores quasi parâ nymphos obambulare; ad supplicii denique locum, ut ad melioris cæli hortos ridere. Irrisit tam innocentem risum Theophilus quispiam, & sponsi viridariis aut rosam sibi vernam, aut autumnii munus pomum virginem poposcit. Promisit utrumque DOROTHEA, fidemque vix ingressa Elysios campos extemplò liberavit. Adest lectissimus calo Ephebus, & promissum Theophilo

D

eodem

eodem in calatho ver & autumnum offert. Miratur ille in hyeme rosas non flaccidas, miratur poma non marcida, miratur certantem cum munere suo muneris bajulum, & jam non contentus vidisse horti munera, ad ipsos hortos Christianus per omnia tormenta penetrare contendit, quæ quidem ille, ut spinas generosè calcavit, dum animo volveret, quales rosas quæreret. *Ex Surio.*

Quid istud negligentia, quid pigritia, imò quid recordia est, ut non crebris suspirijs & ferventissima affectione abrumpere hinc, & in illa tam felicia agmina jaculari animos studeamus? S. Bern. serm. 5. de om. SS.

S. AMANDVS EPISC. 6. Februarij.

Quid juvenus, quid ætas virilis facis? Mundum & cum mundo patrem AMANDVS puer vicit, & cum Religioso negaturum se ille hereditatem minaretur, amplam sibi hereditatem superere in cælo respondit; caveret ipse parens, ne hæc excideret. Romam deinde ad D. Petri supplex ivit. Hunc ibi in somnis vidit, & auctorem habuit Gallia repetendæ. Sed & in puppi eundè tépestate jactatus patronum conspexit. Iam Trajectensi insulâ condecoratus cum reo, cui laqueo gula frangenda erat, servare precando apud immitem judicem non posset, vitam ablatam certè precando apud Deum restituere potuit. Regis Dagoberti filium (Sigebertus fuit) cum fonti lustrico admo-veret, precibusque Divi nemo verbum solemne Amen subjiceret, id ipse infans XL. tunc dies natus subjecit, unico verbo, & in AMANDI, & suas laudes facundus. Non nemo quod famam AMANDI lacerasset, carnificem dæmonem sensit, suisque manibus laceratus oppetiit. Alij qui mortem Divo machina-